

XIII

SALAINEN VUORISAARNA

Tämän traktaatin dialogi on monilla tavoin koko Corpus Hermeticumin huippukohta. Se tapahtuu vuorella, jossa Hermes Trismegistos pitää salaisen saarnan uudestisyntymisestä ja hiljaisuuden vaatimuksesta pojalleen Thotille. Traktaatin on kääntänyt H.M. Lampikoski.

1. Thot: Isäni, Yleisissä Saarnoissa puhuit jumalallisesta luonnosta arvoituksellisesti ja epäselvästi. Et paljastanut mitä tarkoittit sanoessasi, että "kukaan ei voi pelastua, ennen kuin on uudestisyntynyt". Mutta kun puhuit kanssani laskeutuessamme vuorelta, minä anelin sinua kertomaan lisää uudestisyntymisestä, joka oli minulle kaikista asioista vaikein käsittää. Sinä lupasit antaa minulle opetusta, "kun olet valmis tulemaan muukalaiseksi maailmassa".

Olen valmistautunut, vahvistaen ajatukseni maailman harhaa vastaan. Täytyy siis lupauksesi ja anna minulle opetusta uudestisyntymisestä, joko ääneen tai salassa. Minä en tiedä, Trismegistos, edes sitä, mistä aineesta ihminen syntyy, millaisesta kohdusta ja millaisesta siemenestä.

2. Hermes: Poikani, kohtu on hiljaisuudessa ymmärtämisen viisaus, ja siemen on aito hyvyys.

Thot: Kuka kylvää tuon siemenen, isä? Olen hyvin hämmentynyt.

Hermes: Jumalan tahto, poikani.

Thot: Ja millainen on tämä syntyvä, isäni? Sillä en ole saanut osakseni sellaista olemusta ja sellaista mieltä.

Hermes: Syntyvä tulee olemaan erilainen, Jumala ja Jumalan poika, jossa on kaikki kaikessa, ja joka koostuu kaikista voimista.

Thot: Puhut arvoituksin, isäni; et puhu kuin isä pojalleen.

Hermes: Tällaista jälkikasvua ei voi opettaa, poikani, mutta Jumala muistuttaa sinua siitä niin halutessaan.

3. Thot: Isä, kertomasi on mahdotonta ja väkinäistä, joten haluan puhua suoraan: olenko syntynyt lehtolapseksi isäni sukuun? Isä, älä minua karsasta, olen aito lapsesi. Selitä minulle selkeästi, miten uudestisyntyään.

Hermes: Mitä voisin sanoa, poikani? Minulla ei ole muuta kerrottavaa kuin tämä: nähdessäni sisälläni aineettoman näyn Jumalan armosta, poistuin itsestäni ja siirryin kuolemattomaan kehoon, enkä enää ole sama kuin ennen, vaan olen syntynyt Mieleen.

Tätä asiaa ei voi opettaa, eikä sitä voi nähdä millään niistä elementteihin perustuvista rakenteista, joilla näemme täällä alhaalla. Siten, alkuperäisellä kokoonpannulla

muodollani ei ole enää merkitystä. Väriä, tuntumaa tai kokoa ei minulla enää ole; olen niille vieras. Näet minut silmilläsi, poikani, mutta kehollisella katseellasi et näe tai ymmärrä mitä olen nyt. En ole nähtävissä sellaisin silmin.

4. Thot: Teet minut hulluksi, isäni, ja suistat sydämeni raiteiltaan. En enää näe edes itseäni.

Hermes: Toivoisin, poikani, että sinäkin poistuisit itsestäsi kuin ne, jotka unissaan unelmoivat, mutta ilman unta.

Thot: Kerro minulle erityisesti tämä: kuka on uudestisyntymisen alkuunpanija?

Hermes: Jumalan lapsi, ydinhminen, Jumalan tahdosta.

5. Thot: Nyt, isäni, olet saanut minut sanattomaksi, ja aiemmat ajatukseni ovat minut jättäneet. Sillä näen asioiden koon ja ulkomuodon täällä alhaalla, enkä mitään paitsi harhaa niissä kaikissa.

Hermes: Tässä olet väärässä, sillä tämä kuolevainen muoto muuttuu päivittäin, ja ajan saatossa kasvaa ja hiipuu, kuin harha.

6. Thot: Mikä on siis totta, Trismegistos?

Hermes: Se, poikani, mikä on tahratonta, rajatonta, väritöntä, muodotonta, vaihtumatonta; se mikä on alastonta, kirkasta, ja vain sen itsensä ymmärtämää, jota ei voi muuttaa, joka on aineetonta.

Thot: Tosiaankin, isäni, olen tullut hulluksi. Vaikka odotin, että tekisit minut viisaaksi, tämän tietoisuuden ymmärrys on minussa estynyt.

Hermes: Ja näin siinä tapahtuu, poikani. Sillä tuli kohoa, maa laskeutuu, vesi on kosteaa, ilma puhalttaa... Mutta miten voisit kokea aistein sen millä ei ole kovuutta, eikä kosteutta, mihin ei voi tarttua, mitä ei voi läpäistä, jonka voi hahmottaa ainoastaan sen voiman ja energian kautta, ja joka vaatii kyvyn ymmärtää mitä tarkoittaa syntyä jumalassa?

7. Thot: Olenko minä siis voimaton, isä?

Hermes: Älköön olko niin, poikani. Vedä sitä puoleesi, niin se tulee. Toivo sitä, niin se tapahtuu. Jätä kehon aistit lepoon, niin jumalallisuuden syntymä voi alkaa. Puhdistaudu aineen järjettömistä piinoista.

Thot: Onko minussa piinaajia, isä?

Hermes: Enemmän kuin vähän, poikani; niitä on monta ja ne ovat pelottavia.

Thot: En tiedä niistä, isäni.

Hermes: Tämä tietämättömyys, poikani, on ensimmäinen piinoista; toinen on murhe; kolmas on kohtuuttomuus; neljäs on himo; viides epäoikeudenmukaisuus; kuudes ahneus; seitsemäs valheellisuus; kahdeksas kateus; yhdeksäs kavaluus; kymmenes viha; yhdestoista holtittomuus; kahdestoista, pahantahtoisuus.

Niitä on yhteensä kaksitoista, mutta niiden lisäksi on vielä monia muitakin, poikani, ja ne käyttävät kehon vankilaa kiduttaakseen sen sisällä olevaa ihmistä aistien kärsimyksillä. Mutta ne pakenevat (vaikkakaan eivät kaikki kerralla) hänestä, jolle Jumala on osoittanut armonsa, ja tämä on uudestisyntymisen perusta, keino ja menetelmä.

8. Tästä eteenpäin, poikani, pysy vaiti äläkä sano mitään; ja niin tekemällä, et estä armoa, joka saapuu meille Jumalalta. Tästedes, poikani, iloitse; sillä Jumalan voimat puhdistavat sinut uudeksi, Sanaa lausumaan.

Meille on saapunut tieto Jumalasta, ja kun se saapuu, poikani, tietämättömyys on karkotettu. Meille on saapunut tieto ilosta, ja kun se saapuu, murhe karkaa pois niiden luokse, jotka antavat sille tilaa.

9. Voima, jonka kutsun ilon jälkeen, on pidättyväisyys. Oi, kuinka makeaa onkaan sen voima. Ottakaamme se ilomielin vastaan, poikani. Katso, kuinka se heti saavuttuaan häätää hillittömyyden!

Neljäntenä kutsun periksiantamattomuuden, himon vastavoiman. Tämä seuraava taso, poikani, on oikeuden istuin. Katso, kuinka se häätää epäoikeudenmukaisuuden, ilman tuomiota. Epäoikeudenmukaisuuden poistuttua, poikani, meistä tulee oikeamielisiä. Kuudes voima, jonka kutsun, on ahneuden vastavoima - anteliaisuus.

Ja kun ahneus on poistunut, kutsun seuraavan, totuuden, joka karkoittaa valheellisuuden. Ja totuus saapuu. Katso, kuinka hyvä saa täyttymyksensä, poikani, kun totuus saapuu. Sillä kateus on meitä paennut, mutta hyvyys, yhdessä elämän ja valon kanssa, on seurannut totuuden perässä, eikä yksikään piina enää hyökkää pimeydestä. Kukistettuina, ne ovat lentäneet siivet lepattaen pois.

10. Poikani, olet nyt oppinut uudestisyntymisen keinot. Kymmenen voiman saapuminen käynnistää mielen syntymän, joka karkoittaa nuo kaksitoista; tämä syntymä tekee meidät jumalallisiksi. Siksi, kuka tahansa onkaan armon kautta saavuttanut tämän jumalallisen syntymän ja hylännyt keholliset aistinsa, tunnistaa itsessään nämä voimat ja iloitsee.
11. Thot: Oi isä, nyt kun Jumala on tehnyt minut varmaksi, en enää katso asioita silmilläni, vaan tämän älyllisen energian kautta, jonka nämä voimat suovat. Olen taivaassa, maalla, vedessä, ilmassa; olen eläimissä ja kasveissa; kohdussa, ennen kohtua, kohdun jälkeen; kaikkialla. Mutta kerro minulle myös tämä: miten pimeyden piinat, joita on kaksitoista, karkotetaan kymmenellä voimalla? Miten se on mahdollista, Trismegistos?
12. Poikani, tämä maja, jonka tuolle puolen olemme siirtyneet, muodostui Eläinradan kehästä, joka puolestaan muodostui olennoista, joita on kaksitoista. Jotka ovat yksi luonnoltaan, samanlaisia ulkoisesti.

Ihmiskunnan hämmennykseksi, nuo kaksitoista on erotettu toisistaan, poikani, vaikka ne toimivatkin yhdessä. Holtittomuutta ei voi irrottaa vihasta; ne ovat erottamattomat.

Tarkalleen ottaen, siis, on todennäköistä, että kaksitoista pakenee, kun kymmenen (eli

dekadi) ajaa heidät pois.

Dekadi synnyttää sielun, poikani. Elämä ja valo yhdistyvät, kun yksikön numero, henki, syntyy. Loogisesti siis, yksikkö sisältää itsessään dekadin, ja dekadi yksikön.

13. Thot: Isä, näen maailmankaikkeuden, ja näen itseni Mielessä.

Hermes: Tätä, poikani, on Uudestisyntyminen: ettei enää aisti asioita kolmessa kehollisessa ulottuvuudessa... <puuttuva kohta tekstissä> ... kautta tämän uudestisyntymisen puheen, jonka olen kirjannut vain sinua varten. Ettemme lavertelisi maailmankaikkeudesta väkijoukolle, vaan ainoastaan niille, jotka Jumala valitsee.”

14. Thot: Kerro minulle, isäni, voiko tämä voimista koostuva keho koskaan hajota?

Hermes: Varo puheitasi, poikani; älä lausu mahdotonta! Tai teet vääryyden, ja häpäiset mielesi silmän. Luonnon aistein havaittava keho on ihan muuta kuin oleellinen syntymä. Yhden voi liuottaa, mutta toinen on liukenematon; yksi on kuolevainen, toinen kuolematon. Etkö tiedä, että olet syntynyt jumalaksi ja jumalan pojaksi, kuten minäkin olen?

15. Thot: Tahtoisin, isäni, kuulla sen ylistyshymnin, jonka sanoit minun kuulevan voimilta siirtyessäni Kahdeksanteen, kuten Poimandres Kahdeksannesta ennusti.

Hermes: On hyvä, että kiirehdit purkamaan majasi, sillä sinut on puhdistettu. Poimandres, Korkeimman Mieli, ei väittänyt minulle enempää kuin minkä olen kirjoittanut, sillä hän tiesi, että itsekseni kykenisin ymmärtämään kaikki asiat, ja kuulemaan mitä tahtoisin, sekä näkemään kaikki asiat, ja hän uskoi minulle tehtäväksi tehdä hyvää. Sen vuoksi, sisältämäni voimat laulavat lauluaan kaikissa asioissa.

Thot: Haluan kuulla niitä, isäni, ja haluan ymmärtää ne.

16. Hermes: Älä enää puhu, poikani, vaan kuule sointuva ylistys, uudestisyntymisen hymni, jota en katsonut aiheelliseksi paljastaa, paitsi sinulle, kaiken päätteeksi. Sillä se ei ole sellaista mitä opetetaan, vaan se kätketään hiljaisuuteen. Siksi, poikani, seiso taivasalla, ja katso etelätuuleen, kun aurinko laskee, kumartuen ylistykseen; ja kun aurinko nousee, kumarra samoin kohti itätuulta. Hiljaisuudessa, poikani.

SALAINEN HYMNI

17. Tulkoon Kosmoksen kaikki luonto kuulemaan hymniä. Avaudu, oi maa; anna virran jokaisen padon aueta minulle; puut, älkää vapisko. Aion laulaa hymnin luomakunnan Herralle, maailmankaikkeudelle ja Yhdelle. Avautkaa, taivaat, ja pysähtykää, tuulet. Antakaa Jumalan kuolemattomien piirin kuulla puheeni. Sillä aion laulaa hymnin sille Yhdelle, joka loi kaiken, joka kiinnitti maan paikalleen, joka ripusti taivaan yllemme, joka määräsi makean veden pois valtamerestä ja kohti maata, asuttavaa ja asuinkelvotonta, keinona ihmiskunnan ravitsemiseen ja luomiseen, joka määräsi tulen loistamaan jumalille ja ihmisille, heidän kaikkiin tarkoituksiinsa. Ylistäkäämme yhdessä Häntä, joka on korkealla yllä taivaiden, kaiken luonnon Luoja. Hän on Mielen silmä. Ottakoon Hän vastaan ylistyksen minun voimiltani.

18. "Voimat minussa, laulakaa ylistys Yhdelle ja maailmankaikkeudelle. Laulakaa yhdessä, kaikki te voimat minussa, sillä toivon niin. Pyhä ymmärrys, sinä valaisit minut; sinun kauttasi, laulaen älyn valolle, osallistun iloon mielen ilossa. Liittykää minuun, kaikki te voimat, ja laulakaa hymni. Sinä myös, pidättyväisyys, laula minulle hymni. Oikeudenmukaisuuteni, kauttani veisaa oikeamielisille. Anteliaisuuteni, kauttani veisaa maailmankaikkeudelle. Totuus, veisaa totuudelle. Hyvyys, veisaa hyvyydelle. Elämä ja valo, ylistys tulee teistä ja takaisin teille. Kiitän sinua, Isä, voimien energia. Kiitän sinua, Jumala, energioitteni voima; kauttani sinun sanasi veisaa sinulle; kauttani, oi maailmankaikkeus, ota vastaan tämä sanan lahja.
19. Näin voimat sisälläni huutavat; ne veisaavat maailmankaikkeudelle; ne saavuttavat mitä tahdot; sinun neuvosi lähtee sinusta, ja sinuun maailmankaikkeus palaa. Hyväksy sanan lahja kaikilta asioilta. Elämä, säilytä maailmankaikkeus meissä; Valo, valaise se; Jumala, anna sille henki. Sillä sinä, oi Mieli, olet Paimen meidän maailmallemme, oi Hengenkantaja, oi Taitaja.
20. Sinä olet Jumala! Sinun ihmisesi huutaa tätä läpi tulen, läpi ilman, läpi maan, läpi veden, läpi hengen, läpi kaikkien luomustesi. Ikuisuudessa olen löytänyt keinon ylistää sinua, ja olen löytänyt sen mitä etsin, sillä lepään tahdossasi; olen nähnyt, kuten toivoit.
21. Thot: Tämä ylistys, josta puhut, oi Isä, olen sen vastaanottanut ja pidän sitä maailmassani!
- Hermes: Sano 'henkisessä maailmassani,' poikani.
- Thot: Henkisessä, isäni. Minussa on voimaa; sinun hymnisi ja ylistyksesi ovat valaisseet mieleni. Minä myös tahdon lähettää ylistyksen jumalalle omasta sydämestäni.
- Hermes: Mutta ei piittaamatomasti, poikani.
- Thot: Sanon, mitä näen mielessäni, Isä. Sinulle Jumala, kaiken jälkikasvun kantaisä, minä, Thot, lähetän sanan lahjan. Jumala - sinä, Isä; sinä, Herra; sinä, Mieli - ota vastaan minulta puhe, jonka tahdot. Sillä kaikki tulee toteen sinun tahdostasi.
- Hermes: Poikani, lähetä sopiva lahja Jumalalle, kaikkeuden Isälle, mutta lisää myös 'Sanan kautta'.
22. Thot: Kiitän sinua, isä, että opetit minut rukoilemaan.
- Hermes: Iloitsen, että totuus on saanut sinut kantamaan hyvää hedelmää, poikani, kuolemattoman sadon. Nyt kun olet oppinut sen minulta, lupaa olla vaiti tästä ihmeestä, poikani, äläkä paljasta uudestisyntymisen perinnettä kenellekään, ettei meitä pidettäisi lavertelijoina. Sillä kumpikin meistä on miettinyt riittävästi - minä puhujana, ja sinä kuuntelijana. Tunnet älyllisesti itsesi ja Isämme."